

Message Three

Experiencing Christ as Our Constant Salvation

Scripture Reading: Phil. 2:12-16

I. The salvation in Philippians 2:12 is not eternal salvation from God's condemnation and from the lake of fire but the daily and constant salvation that is Christ as a living person:

- A. This practical, daily, moment-by-moment salvation results from taking the very Christ whom we live, experience, and enjoy as our inward as well as outward pattern:
 - 1. The main elements of this salvation are Christ as the crucified life (vv. 5-8) and Christ in His exaltation (vv. 9-11).
 - 2. When this pattern becomes our inward life, the pattern becomes our salvation.
 - 3. To work out our salvation is to work out this pattern and to become in experience a reprint of this pattern—cf. 1 Pet. 2:21.
- B. The constant salvation in Philippians 1:19 is one in which a particular believer is saved from a specific encounter in a particular situation, whereas the constant salvation in 2:12 is one in which any believer is saved from ordinary things in common situations in his daily living.

II. To work out our own salvation is to carry it out, to bring it to the ultimate conclusion—v. 12:

- A. We have received God's salvation, which has as its climax our being exalted by God in glory as the Lord Jesus was—v. 9.
- B. Now we need to carry out this salvation, to bring it to its ultimate conclusion, by our constant and absolute obedience with the inward motive of fear and the outward attitude of trembling—v. 12, cf. v. 8; 1 Sam. 15:22.
- C. The inner operating God Himself is our salvation, and obedience to Him is the working out of our salvation—Phil. 2:12-13.

III. The reason we need to obey always is that God operates in us—v. 13:

- A. It is not that we by ourselves carry out our salvation but that God operates in us to do it; the only thing we need to do is to obey the inner operating, energizing God—cf. Col. 1:29.
- B. The God who operates in us as our subjective salvation is the Triune God—the Father, the Son, and the Spirit—the very God who is Christ in us (2 Cor. 13:3a, 5) and the Spirit in us (Rom. 8:11).

IV. God operates in us both the willing and the working for His good pleasure—Phil. 2:13:

- A. The willing is within; the working is without.
- B. The willing takes place in our will, indicating that God's operation begins from our spirit and spreads into our mind, emotion, will, and eventually into our physical body—Rom. 8:4, 6, 11.

- C. The good pleasure of God's will (Eph. 1:5) is to operate in us so that we may reach the climax of His supreme salvation—cf. Rom. 5:10, 17.

V. Murmurings and reasonings frustrate us from carrying out our salvation to the fullest extent and from experiencing and enjoying Christ to the uttermost—Phil. 2:14:

- A. Murmurings are of our emotion and come mainly from the sisters; reasonings are of our mind and come mainly from the brothers.
- B. Murmurings and reasonings are due to disobedience to God; obedience to God slays all murmurings and reasonings.
- C. We should do all things without murmurings and reasonings in order that we may become blameless and guileless, children of God without blemish—v. 15:
 - 1. *Blameless* describes our outward behavior, and *guileless* our inward character; to be guileless is to be simple, artless (not political), or innocent—Matt. 10:16.
 - 2. As children of God, we have God's life and nature—John 3:16; 2 Pet. 1:4.

VI. In the midst of the dark and corrupt world, which is usurped by Satan (1 John 5:19; 2:15-17), our function is to shine as luminaries, holding forth the word of life—Phil. 2:15-16:

- A. Christ is the sun, with the church as the moon and the believers as the planets to reflect Him by holding forth the word of life.
- B. To hold forth the word of life is to apply it, to present it, and to offer it to the world by living out Christ—Acts 5:20.

VII. Philippians 2:12-16 is a definition of living Christ in 1:19-21:

- A. The God who operates in us (2:13) is the supplying Spirit (1:19).
- B. To shine as luminaries (2:15) is to magnify Christ (1:20), and to hold forth the word of life (2:16) is to live Christ (1:21a).
- C. The only way to live Christ is to be saturated with the word of life:
 - 1. The word of life is the living breath of God (2 Tim. 3:16), the Spirit who gives life (John 6:63).
 - 2. We need to pray-read the Word, receiving the word of God by means of all prayer and petition—Eph. 6:17-18.
 - 3. We need to sing-read the Word, letting the word of Christ dwell in us richly in all wisdom by singing—Col. 3:16.
 - 4. If we are filled with the riches of the living Word day by day, spontaneously we will hold forth the word of life; this is to live Christ that He may be magnified in us.

VIII. Philippians 2:5-16 reveals the divine and rich provision for our constant salvation:

- A. We have the Lord Jesus as our pattern—vv. 6-11.
- B. We have God operating in us—v. 13.
- C. We are God's children, having God's life and the divine nature—v. 15.
- D. We are luminaries qualified to reflect the divine light of Christ—v. 15.
- E. We have the word of life to hold forth, to present, to others—v. 16.

二〇一九年六月八至九日南加州相調特會信息綱目

第三篇

經歷基督作我們常時的救恩

讀經：腓二12~16

壹 腓立比二章十二節的救恩，不是指救我們脫離神的定罪和火湖的永遠救恩，乃是指每天和常時的救恩，就是基督這活的人位：

一 這種實行、天天、時時的救恩，是我們以所活、所經歷、所享受的基督，作外面和裏面的榜樣而有的結果：

- 1 這救恩的主要元素，乃是作釘十字架生命的基督，（5~8，）以及在高舉裏的基督。（9~11。）
- 2 當這榜樣成爲我們內裏的生命時，就成了我們的救恩。
- 3 作成我們自己的救恩，就是作出這榜樣，在經歷上成爲這榜樣的翻印—參彼前二21。

二 腓立比一章十九節常時的救恩，是爲着特定的信徒，在特別的景況中，從特殊遭遇中得救；二章十二節常時的救恩，是爲着所有的信徒，在日常生活的一般景況中，從普通的事物中得救。

貳 作成我們自己的救恩，就是完成我們的救恩，將這救恩帶到

無瑕疵的兒女—15節：

- 1 『無可指摘』是描述外面的行爲，『純潔無雜』是描述裏面的品格；純潔無雜就是簡單，不造作（不玩政治），純真—太十16。
- 2 我們是神的兒女，有神的生命和性情—約三16，彼後一4。

陸 在撒但所霸佔之黑暗敗壞的世界裏，（約壹五19，二15~17，）我們的功用乃是好像發光之體照耀，將生命的話表明出來—腓二15~16：

- 一 基督是太陽，有召會（月亮）和信徒（行星），藉着表明生命的話返照祂。
- 二 將生命的話表明出來，就是藉着活出基督，向世人應用、陳明並供獻生命的話—徒五20。

柒 腓立比二章十二至十六節是一章十九至二十一節活基督的解釋：

- 一 在我們裏面運行的神，（二13，）就是供應的那靈。（一19。）
- 二 好像發光之體照耀，（二15，）就是顯大基督；（一20；）將生命的話表明出來，（二16，）就是活基督。（一21上。）
- 三 活基督惟一的路，就是被生命的話浸透：
 - 1 生命的話是神活的呼出，（提後三16，）是賜人生命的靈。（約六63。）
 - 2 我們需要禱讀主話，藉着各樣的禱告和祈求接受神的話—弗六17~18。
 - 3 我們需要唱讀神的話，藉着歌唱，用各樣的智慧，讓基督的話豐豐富富的住在我們裏面—西三16。
 - 4 我們若天天充滿活話的豐富，就自然而然將生命的話表明出來；這就是活基督，使祂在我們身上顯大。

捌 腓立比二章五至十六節啓示，神聖、豐富的供備作我們常時的救恩：

- 一 我們有主耶穌爲我們的榜樣—6~11節。
- 二 我們有神在裏面運行—13節。
- 三 我們是神的兒女，有神的生命和神的性情—15節。
- 四 我們是發光之體，有資格返照基督神聖的光—15節。
- 五 我們有生命的話向人表明、陳明出來—16節。

Experimentar a Cristo como nuestra salvación constante

Lectura bíblica: Fil. 2:12-16

I. La salvación mencionada en Filipenses 2:12 no es la salvación eterna que nos libra de la condenación de Dios y del lago de fuego, sino la salvación diaria y constante, la cual es Cristo como persona viviente:

- A. Esta salvación práctica y diaria que se produce momento a momento resulta de tomar al propio Cristo que vivimos, experimentamos y disfrutamos como nuestro modelo interno y externo:
 - 1. Los elementos principales de esta salvación son Cristo como la vida crucificada (vs. 5-8) y Cristo en Su exaltación (vs. 9-11).
 - 2. Cuando este modelo se convierte en nuestra vida interior, llega a ser nuestra salvación.
 - 3. Llevar a cabo nuestra salvación equivale a llevar a cabo este modelo y llegar a ser una réplica de este modelo en la experiencia—cfr. 1 P. 2:21.
- B. La salvación constante de Filipenses 1:19 se refiere a que un creyente en particular sea salvo de un conflicto específico en una situación particular, mientras que la salvación constante de 2:12 se refiere a que cualquier creyente sea salvo de cosas ordinarias en situaciones comunes en su diario vivir.

II. Llevar a cabo nuestra salvación es realizarla, llevarla a la conclusión final—v. 12:

- A. Nosotros hemos recibido la salvación de Dios, cuyo punto culminante es que seamos exaltados por Dios en gloria así como lo fue el Señor Jesús—v. 9.
- B. Ahora necesitamos llevar a cabo esta salvación, o sea, llevarla a su conclusión final, mediante nuestra obediencia constante y absoluta, con el motivo interno del temor y la actitud externa del temblor—v. 12, cfr. v. 8; 1 S. 15:22.
- C. El propio Dios que opera en nuestro interior es nuestra salvación, y obedecerle a Él equivale a llevar a cabo nuestra salvación—Fil. 2:12-13.

III. La razón por la cual necesitamos obedecer siempre es que Dios opera en nosotros—v. 13:

- A. No es que nosotros mismos llevemos a cabo nuestra salvación, sino que Dios opera en nosotros para realizarla; lo único que necesitamos hacer es obedecer al Dios que opera dentro de nosotros y nos vigoriza—cfr. Col. 1:29.
- B. El Dios que opera en nosotros como nuestra salvación subjetiva es el Dios Triuno —el Padre, el Hijo y el Espíritu—, el mismo Dios que es Cristo en nosotros (2 Co. 13:3a, 5) y el Espíritu en nosotros (Ro. 8:11).

IV. Dios realiza en nosotros así el querer como el hacer, por Su beneplácito—Fil. 2:13:

- A. El querer es interno; el hacer es externo.
- B. El querer tiene lugar en nuestra voluntad, lo cual indica que la operación de Dios empieza en nuestro espíritu y se extiende a nuestra mente, a nuestra parte emotiva, a nuestra voluntad y finalmente se extiende a nuestro cuerpo físico—Ro. 8:4, 6, 11.
- C. El beneplácito de la voluntad de Dios (Ef. 1:5) consiste en operar en nosotros para que podamos llegar al punto culminante de Su salvación suprema—cfr. Ro. 5:10, 17.

V. Las murmuraciones y los argumentos impiden que llevemos a cabo nuestra salvación completamente y que experimentemos y disfrutemos a Cristo a lo sumo—Fil. 2:14:

- A. Las murmuraciones tienen que ver con nuestra parte emotiva y vienen principalmente de las hermanas; los argumentos o razonamientos están relacionados con nuestra mente y vienen principalmente de los hermanos.
- B. Las murmuraciones y los razonamientos se deben a la desobediencia para con Dios; obedecer a Dios elimina todas las murmuraciones y argumentos.

- C. Deberíamos hacerlo todo sin murmuraciones y argumentos a fin de que lleguemos a ser irrepreensibles y sencillos, hijos de Dios sin mancha—v. 15:
 - 1. *Irrepreensibles* describe nuestro comportamiento externo, y *sencillos* nuestro carácter interno; ser sencillos es ser simples, ingenuos (no diplomáticos) o inocentes—Mt. 10:16.
 - 2. Como hijos de Dios, tenemos la vida y naturaleza de Dios—Jn. 3:16; 2 P. 1:4.

VI. En medio del mundo oscuro y corrupto que Satanás ha usurpado (1 Jn. 5:19; 2:15-17), nuestra función consiste en resplandecer como luminares, enarbolando la palabra de vida—Fil. 2:15-16:

- A. Cristo es el sol, y la iglesia en calidad de luna y los creyentes en calidad de planetas ambos lo reflejan enarbolando la palabra de vida.
- B. Enarbolar la palabra de vida es aplicarla, presentarla y ofrecerla al mundo al vivir y expresar a Cristo—Hch. 5:20.

VII. Filipenses 2:12-16 es una definición de lo que es vivir a Cristo en 1:19-21:

- A. El Dios que opera en nosotros (2:13) es el Espíritu que suministra (1:19).
- B. Resplandecer como luminares (2:15) consiste en magnificar a Cristo (1:20), y enarbolar la palabra de vida (2:16) consiste en vivir a Cristo (1:21a).
- C. La única manera en que podemos vivir a Cristo es ser saturados de la palabra de vida:
 - 1. La palabra de vida es el aliento viviente de Dios (2 Ti. 3:16), el Espíritu que da vida (Jn. 6:63).
 - 2. Necesitamos orar-leer la Palabra, recibiendo la palabra de Dios con toda oración y petición—Ef. 6:17-18.
 - 3. Necesitamos cantar-leer la Palabra, permitiendo que la palabra de Cristo more ricamente en nosotros en toda sabiduría al cantar—Col. 3:16.
 - 4. Si somos llenos de las riquezas de la Palabra viviente día a día, espontáneamente hemos de enarbolar la palabra de vida; en esto consiste vivir a Cristo para que Él sea magnificado en nosotros.

VIII. Filipenses 2:5-16 revela la provisión divina y rica para nuestra salvación constante:

- A. Tenemos al Señor Jesús como nuestro modelo—vs. 6-11.
- B. Tenemos al Dios que opera en nosotros—v. 13.
- C. Somos hijos de Dios, que poseemos la vida de Dios y la naturaleza divina—v. 15.
- D. Somos luminares aptos para reflejar la luz divina de Cristo—v. 15.
- E. Tenemos la palabra de vida que podemos enarbolar, que podemos presentar, a otros—v. 16.

메시지 3

그리스도를 우리의 지속적인 구원으로 체험함

성경: 빌 2:12-16

- I. 빌립보서 2장 12절에서 말하는 구원은 하나님의 유죄 판결이나 불 못에서 벗어난 영원한 구원이 아니라 매일의 지속적인 구원인데, 이 구원은 바로 살아 있는 인격이신 그리스도이다.
- A. 이 실지적인 구원, 매일의 구원, 순간순간의 구원은 우리가 살고 체험하고 누린, 바로 그 그리스도를 우리의 외적인 본만이 아니라 내적인 본으로 취한 결과이다.
1. 이 구원의 주된 요소는 십자가에 못 박힌 생명이신 그리스도(빌 2:5-8)와 높아지신 그리스도이다(9-11절).
 2. 이 분이 우리의 내적인 생명이 될 때, 이 분은 우리의 구원이 된다.
 3. 우리의 구원을 이루어 내는 것은 이 분을 이루어 내고 체험적으로 이 분의 복사판이 되는 것이다 — 비교 뱀전 2:21.
- B. 빌립보서 1장 19절에 있는 지속적인 구원은 어떤 믿는 이가 특정한 상황 속에서 직면하게 되는 특별한 일에서 구원받는 것이다. 하지만 2장 12절에 있는 지속적인 구원은 믿는 이들이 일상생활의 일반적인 상황 속에서 일어나는 평범한 일들에서 구원받는 것이다.
- II. 우리 자신의 구원을 이루어 내는 것은 이 구원을 완성하는 것, 곧 궁극적인 결말에 이르게 하는 것이다 — 빌 2:12.
- A. 우리는 하나님의 구원을 받았으며, 이 구원의 절정은 주 예수님께서 높아지신 것과 같이 우리 존재가 하나님으로 말미암아 영광 가운데서 높아지는 것이다 — 빌 2:9.
- B. 이제 우리는 내적 동기에 있어서의 두려움과 외적 태도에 있어서의 떨림으로 항상 절대적으로 순종하여 이 구원을 완성해야 한다. 즉 이 구원을 궁극적인 결말에 이르게 해야 한다 — 빌 2:12, 비교 8절, 삼상 15:22.
- C. 우리 안에서 운행하시는 하나님 자신이 우리의 구원이시며, 그분께 순종하는 것이 우리의 구원을 이루어 내는 것이다 — 빌 2:12-13.
- III. 우리가 항상 순종해야 하는 이유는 하나님께서 우리 안에서 운행하시기 때문이다 — 빌 2:13.
- A. 우리 스스로 우리의 구원을 완성하는 것이 아니라 하나님께서 구원을 완성하시기 위해 우리 안에서 운행하시는 것이다. 우리가 해야 할 일은 다만 우리 안에서 운행하시며 힘을 주시는 하나님께 순종하는 것뿐이다 — 비교 골 1:29.
- B. 우리 안에서 우리의 주관적인 구원으로 운행하시는 하나님은 삼일 하나님, 곧 아버지와 아들과 영이시고, 이 하나님께서 바로 우리 안에 계시는 그리스도이시며(고후 13:3상, 5), 우리 안에 계시는 그 영이시다(롬 8:11).
- IV. 하나님은 자신의 기쁨을 위해 우리 안에서 운행하시어, 우리가 뜻을 세우도록 하실 뿐만 아니라 행하도록 하신다 — 빌 2:13.
- A. 뜻을 세우는 것은 안에서 일어나는 것이고, 행하는 것은 밖에서 일어나는 것이다.
- B. 뜻을 세우는 것은 우리의 의지에서 일어나는데, 이것은 하나님께서 운행하시는 것이 우리의 영에서 시작되어, 생각과 감정과 의지에까지 확장되고, 결국에는 우리 물질적인 몸 안으로까지 확장된다는 것을 가리킨다 — 롬 8:4, 6, 11.

C. 하나님의 뜻의 기쁨(엡 1:5)은 하나님께서 우리 안에서 운행하심으로 우리를 그분의 가장 높은 구원의 절정에 도달하게 하는 것이다 — 비교 롬 5:10, 17.

V. 불평하는 것과 따지는 것, 두 가지 모두는 우리의 구원을 최고도로 완성하는 것을 방해하고, 또 그리스도를 최대한으로 체험하거나 누리지 못하게 한다 — 빌 2:14.

A. 불평하는 것은 감정에 속한 것으로서 주로 자매들에게서 나오고, 따지는 것은 생각에 속한 것으로서 주로 형제들에게서 나온다.

B. 불평하고 따지는 것은 하나님께 불순종하기 때문에 생긴다. 하나님께 순종할 때, 불평하고 따지는 것이 모두 끝난다.

C. 우리가 나무랄 것이 없고 순결하여 하나님의 흠 없는 자녀들이 되기 위해서는 무슨 일을 하든지 불평하거나 따지지 말아야 한다 — 빌 2:15.

1. 나무랄 것이 없는 것은 우리의 외적인 행위를 묘사하며, 순결한 것은 우리의 내적인 성품을 묘사한다. 순결한 것은 단순한 것, (정치적이지 않고) 꾸밈없는 것, 흠 없는 것이다 — 마 10:16.

2. 하나님의 자녀들인 우리에게는 하나님의 생명과 본성이 있다 — 요 3:16, 벧후 1:4.

VI. 사탄에게 강탈당한 어둡고 부패한 세상(요일 5:19, 2:15-17) 가운데서, 우리의 기능은 발광체들로 빛나서 생명의 말씀을 밝히는 것이다 — 빌 2:15-16.

A. 그리스도는 해이시며, 달인 교회와 행성들인 믿는 이들은 생명의 말씀을 밝혀서 이분을 반사한다.

B. 생명의 말씀을 밝히는 것은 그리스도를 살아냄으로써 이 말씀을 세상에 적용하고 제시하고 제공하는 것이다 — 행 5:20.

VII. 빌립보서 2장 12절부터 16절까지는 1장 19절부터 21절까지에 나오는 그리스도를 사는 것에 대한 정의이다.

A. 우리 안에서 운행하시는 하나님(빌 2:13)은 공급하시는 영이시다(1:19).

B. 발광체들로 빛나는 것(빌 2:15)은 그리스도를 확대하는 것(1:20)이고, 생명의 말씀을 밝히는 것(2:16)은 그리스도를 사는 것(1:21상)이다.

C. 그리스도를 사는 유일한 길은 생명의 말씀으로 적셔지는 것이다.

1. 생명의 말씀은 하나님의 살아 있는 호흡(딤후 3:16)이며, 생명을 주시는 그 영(요 6:63)이다.

2. 우리는 말씀을 기도로 읽어야 하고, 온갖 기도와 간구를 통하여 하나님의 말씀을 받아들여야 한다 — 엡 6:17-18.

3. 우리는 말씀을 노래하며 읽어야 하고, 노래함으로써 온갖 지혜로 그리스도의 말씀이 우리 안에 풍성히 거하도록 해야 한다 — 골 3:16.

4. 우리가 매일 살아 있는 말씀의 풍성으로 채워진다면, 자연스럽게 생명의 말씀을 밝힐 것이다. 이것이 그리스도께서 우리 안에서 확대되시도록 그리스도를 사는 것이다.

VIII. 빌립보서 2장 5절부터 16절까지는 우리의 지속적인 구원을 위한 신성하고 풍성한 공급을 제시해 준다.

A. 우리에게는 우리의 본이신 주 예수님이 계신다 — 빌 2:6-11.

B. 우리에게는 우리 안에서 운행하시는 하나님이 계신다 — 빌 2:13.

C. 우리는 하나님의 자녀들로서 하나님의 생명과 신성한 본성을 갖고 있다 — 빌 2:15.

D. 우리는 발광체들로서 그리스도의 신성한 빛을 반사할 자격이 있다 — 빌 2:15.

E. 우리는 다른 이들에게 밝히고 제시할 수 있는 생명의 말씀을 갖고 있다 — 빌 2:16.

Kinh nghiệm Christ là sự Cứu rỗi liên tục của chúng ta

Đọc Kinh văn: Phil. 2:12-16

I. Sự cứu rỗi trong Phi-líp 2:12 không phải là sự cứu rỗi đòi đòi khỏi sự định tội của Đức Chúa Trời và khỏi hồ lửa mà là sự cứu rỗi hằng ngày và liên tục, tức là Christ như một thân vị sống động:

- A. Sự cứu rỗi thiết thực, hằng ngày, từng giây phút này là kết quả của việc tiếp nhận chính Christ là Đấng mà chúng ta sống, kinh nghiệm và vui hưởng làm gương mẫu bên trong cũng như bên ngoài của chúng ta:
 - 1. Những yếu tố chính của sự cứu rỗi này là Christ là sự sống chịu đóng đinh (cc. 5-8) và Christ trong sự tôn cao Ngài (cc. 9-11).
 - 2. Khi gương mẫu này trở nên sự sống bên trong của chúng ta thì gương mẫu này trở thành sự cứu rỗi của chúng ta.
 - 3. Làm nên sự cứu rỗi của chúng ta là làm nên gương mẫu này và trở thành bản sao của gương mẫu này trong kinh nghiệm—đc. 1 Phi. 2:21.
- B. Sự cứu rỗi liên tục trong Phi-líp 1:19 là sự cứu rỗi mà trong đó, một tín đồ cụ thể được cứu khỏi một tình huống gặp phải đặc biệt trong một hoàn cảnh cụ thể, trong khi sự cứu rỗi liên tục trong 2:12 là sự cứu rỗi mà trong đó, bất cứ tín đồ nào cũng được cứu khỏi những điều bình thường trong những hoàn cảnh bình thường xảy ra trong đời sống hằng ngày của họ.

II. Làm nên sự cứu rỗi của chính mình là thực hiện sự cứu rỗi, đem sự cứu rỗi ấy của chính mình đến sự tổng kết chung cuộc—c. 12:

- A. Chúng ta đã tiếp nhận sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời, mà đỉnh điểm của điều này là chúng ta được Đức Chúa Trời tôn cao trong vinh hiển như Chúa Jesus đã được—c. 9.
- B. Bây giờ, chúng ta cần thực hiện sự cứu rỗi này, đưa nó đến kết thúc chung cuộc, bởi sự vâng phục liên tục và tuyệt đối của chúng ta với động cơ bên trong là sự sợ hãi sệt và thái độ bên ngoài là run rẩy—c. 12, đc. c. 8; 1 Sa. 15:22.
- C. Chính Đức Chúa Trời đang vận hành bên trong là sự cứu rỗi của chúng ta, và vâng phục Ngài là làm nên sự cứu rỗi của chúng ta—Phil. 2:12-13.

III. Lí do chúng ta cần luôn vâng phục là để Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta—c. 13:

- A. Không phải là chính chúng ta thực hiện sự cứu rỗi của mình nhưng chính Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta để thực hiện; điều duy nhất chúng ta cần làm là vâng phục Đức Chúa Trời đang vận hành, thêm sinh lực bên trong—đc. Côl. 1:29.
- B. Là sự cứu rỗi chủ quan của chúng ta, Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta là Đức Chúa Trời Tam Nhất—Cha, Con và Linh—tức chính Đức Chúa Trời là Đấng Christ đang ở trong chúng ta (2 Cô. 13:3a, 5) và là Linh trong chúng ta (La. 8:11).

IV. Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta cả ý muốn lẫn việc làm vì niềm vui thích tốt lành của Ngài—Phil. 2:13:

- A. Ý muốn là ở bên trong; việc làm là ở bên ngoài.
- B. Ý muốn diễn ra trong ý chí của chúng ta, hàm ý rằng sự vận hành của Đức Chúa Trời bắt đầu từ linh chúng ta và lan vào tâm trí, tình cảm, ý chí và cuối cùng vào trong thân thể vật lí của chúng ta—La. 8:4, 6, 11.
- C. Niềm vui thích tốt lành của ý muốn Đức Chúa Trời (Êph. 1:5) là vận hành trong chúng ta hầu chúng ta có thể đạt đến đỉnh điểm của sự cứu rỗi tuyệt đỉnh của Ngài—đc. La. 5:10, 17.

V. Lầm bầm và tranh luận cản trở chúng ta thực hiện sự cứu rỗi của mình đến mức đầy đủ nhất, cản trở chúng ta kinh nghiệm và vui hưởng Christ đến cực điểm—Phil. 2:14:

- A. Lầm bầm thuộc về tình cảm và chủ yếu đến từ các chị em; tranh luận thuộc về tâm trí và chủ yếu đến từ các anh em.
- B. Lầm bầm và tranh luận là do không vâng phục Đức Chúa Trời; sự vâng phục Đức Chúa Trời giết chết mọi lầm bầm và tranh luận.
- C. Chúng ta nên làm mọi việc mà không lầm bầm và tranh luận để có thể trở nên không chỗ chê trách và tinh thuần, là con cái không tì vết của Đức Chúa Trời—c. 15:
 - 1. *Không chỗ chê trách* mô tả cách cư xử bên ngoài của chúng ta, và *tinh thuần* mô tả đức tính bên trong; tinh thuần là đơn sơ, chất phác (không chính trị), hay ngây thơ—Mat. 10:16.
 - 2. Là con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta có sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời—Gi. 3:16; 2 Phi. 1:4.

VI. Giữa thế giới tối tăm và hư hoại, bị Sa-tan chiếm đoạt (1 Gi. 5:19; 2:15-17), chức năng của chúng ta là làm những vật thể sáng để chiếu sáng, biểu minh lời sự sống—Phil. 2:15-16:

- A. Christ là mặt trời, với Hội thánh là mặt trăng và các tín đồ là những hành tinh phản chiếu Ngài bằng cách biểu minh lời sự sống.
- B. Biểu minh lời sự sống là áp dụng lời ấy, trình bày và đưa ra lời ấy ra cho thế giới bằng cách sống Christ ra—Công. 5:20.

VII. Phi-líp 2:12-16 là định nghĩa của việc sống Christ trong 1:19-21:

- A. Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta (2:13) là Linh cung ứng (1:19).
- B. Là vật thể sáng chiếu sáng (2:15) là tôn đại Christ (1:20), và biểu minh lời sự sống (2:16) là sống Christ (1:21a).
- C. Cách duy nhất để sống Christ là được dầm thấm lời sự sống:
 - 1. Lời sự sống là hơi thở sống động của Đức Chúa Trời (2 Ti. 3:16), tức Linh là Đấng ban sự sống (Gi. 6:63).
 - 2. Chúng ta cần đọc-câu nguyện Lời, tiếp nhận lời của Đức Chúa Trời bằng mọi sự cầu nguyện và cầu xin—Êph. 6:17-18.
 - 3. Chúng ta cần hát-đọc Lời, để lời của Christ cư ngụ trong chúng ta cách phong phú bằng mọi khôn ngoan trong việc hát xướng—Côl. 3:16.
 - 4. Nếu ngày qua ngày được đổ đầy sự phong phú của Lời sống động, tự phát chúng ta sẽ biểu minh lời sự sống; đó là sống Christ để Ngài được tôn đại trong chúng ta.

VIII. Phi-líp 2:5-16 khái thị sự cung ứng thần thượng và phong phú cho sự cứu rỗi liên tục của chúng ta:

- A. Chúng ta có Chúa Jesus là gương mẫu của mình—cc. 6-11.
- B. Chúng ta có Đức Chúa Trời vận hành trong mình—c. 13.
- C. Chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, có sự sống và bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời—c. 15.
- D. Chúng ta là những vật thể sáng đủ phẩm chất để phản chiếu ánh sáng thần thượng của Christ—c. 15.
- E. Chúng ta có lời sự sống để biểu minh, để trình bày, cho người khác—c. 16.